SAMMELHANDSCHRIFT
Entstehungsort unbestimmt (u. a. Neustift), 15. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35497
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

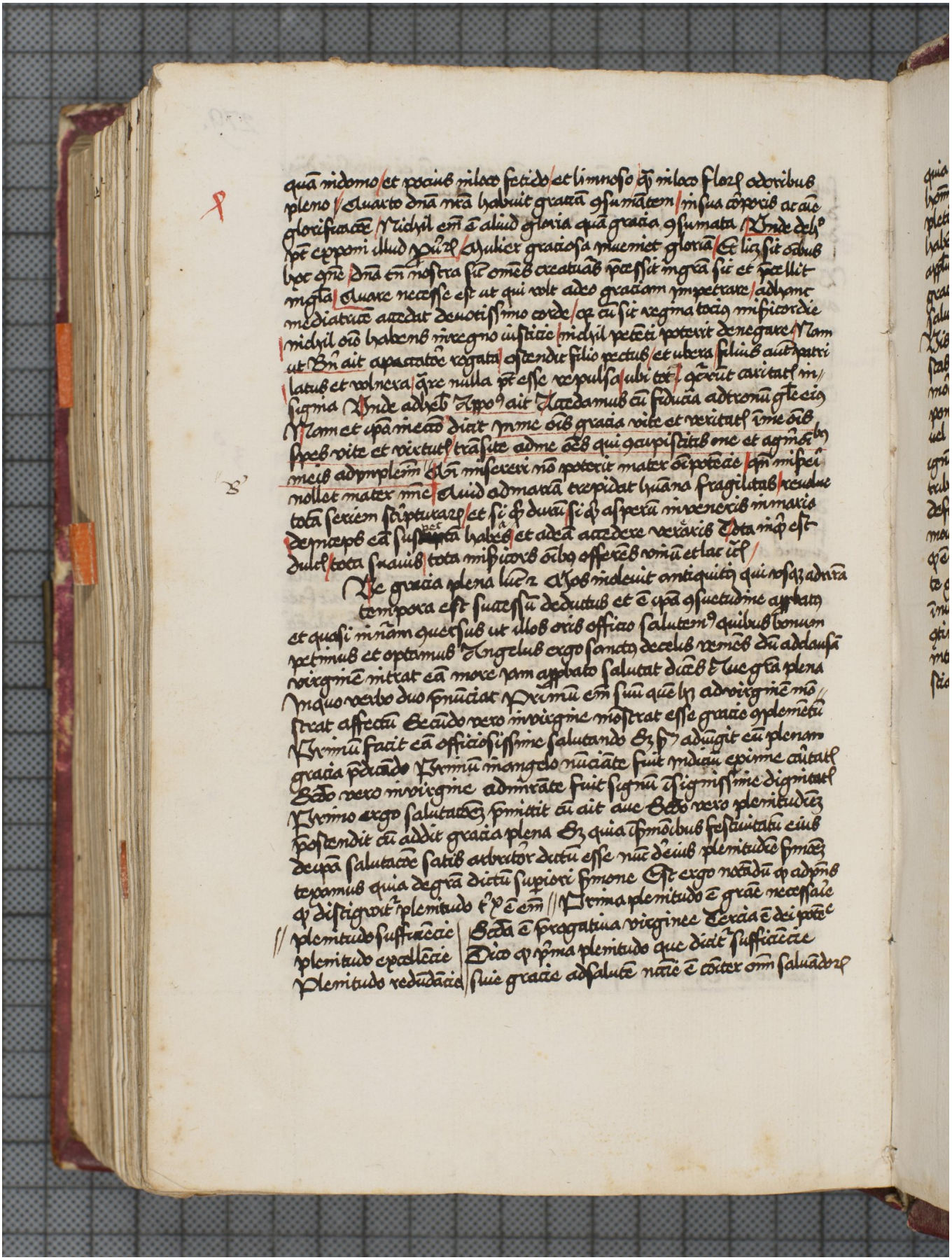

quā in domo / et prorsus in loco fetido / et limoso qui in loco floris odoribus
pleno / Quarto dna nra habuit gratiā assumptam / in sua conceptione ac aue
gloriferacē / Nichil enim ē aliud gloria quā gratia assumpta / Unde dicit
pt exponi illud pauli / Mulier gratiosa inueniet gloriā / Et liz sit omibus
hoc qnē dna en nostra sicut omēs creaturas precessit in gratia sic et precellit
in gloria / Quare necesse est ut qui volt adeo gratiam impetrare / adhuc
mediatricē accedat devotissimo corde / qt cū sit regina tocius misericordie
nichil ord habens in regno iustitie / nichil petēti poterit denegare / Nam
ut Bn ait apparatione rogata / ostendit filio pectus / et ubera filius aut patri
latus et volnera / qre nulla pt esse repulsa / ubi tot / qerunt caritatis in
signia / Unde adhet Appo ait / Accedamus cū fiducia ad tronū gtie eius
Nam et ipa in eo dicit / Hinc omib gratia vite et veritatis / Hinc omib
spes vite et virtutis / transite ad me omes qui concupiscitis me et a generationibus
meis adimplemini / Si misereri nō poterit mater dei potestate / qm misericordiam
nollet mater hinc / Aliud admiratā trepidat humana fragilitas / revolue
tota serie scripturarum / et si qd durū si qd asperū invenerit in maris
de mceps eā suspecta habes / et adeā accedere vereris / Tota inqn est
dulcis / tota suauis / tota misericors omibus offerens nimis et lac ecl /
Ne gratia plena lucr / Ilos incedit antiquitas qui nosqz ad nra
tempora est successu deductus et ē ipa consuetudine approbata
et quasi in naturam quesus ut illos oris officio salutem quibus tonuen
petimus et optamus Angelus ergo sancta de celis remis dei addausa
virgine intrat eā more iam approbato salutat dicens Ave gratia plena
In quo verbo duo enunciat Primū enim sui que ly ad virgine mo
strat affectū Secūdo vero in virgine monstrat esse gratie complementū
Primū facit eā officiosissime salutando Sz qd adiungit eū plenam
gratia petendo Primū in angelo nunciate fuit indicia eximie caritatis
Sed vero in virgine admirate fuit signū insignissime dignitatis
Primo ergo salutatorē emittit eū ait aue Sed vero plenitudinē
postendit cū addit gratia plena Sz quia hmodi bus festiuitatū eius
de ipa salutacione satis actractor dictū esse nūc de eius plenitudine hmodi
tepamus quia de gratia dictū supiori sermone Est ergo notandū qd adhuc
qd distinguit plenitudo tripl ē enim // Prima plenitudo ē gratie necessaire
// plenitudo sufficiencie | Secūda ē pregnatiua virginee Tertia ē dei potēte
plenitudo excellencie | Dico qd prima plenitudo que dicit sufficiencie
Plenitudo reddūdāciē | suie gratie ad salute natie ē cōiter omī saluādorū